

дати недоречно у методичному забезпеченні практикантів старших курсів. Досить доречним при написанні даного розділу буде застосування комплексного підходу, який поєднає у єдине ціле мету, завдання та обов'язки студентів.

У методичному забезпеченні практики обов'язково повинні бути прописані **обов'язки керівників практики** від ВНЗ та виробничого підприємства. Це допоможе студенту повніше відчувати свою відповідальність та права щодо окремих дій навчально-практичного характеру.

Перелік знань та умінь, якими повинні оволодіти студенти під час практики визначаються авторами методичного забезпечення виходячи із рівня теоретичної підготовки студента, стану матеріально-технічної бази практики, мети і завдань практичної підготовки та вимог, що висуватимуться викладачами відповідної кафедри чи фахівцями підприємства до студента під час захисту звіту з практики.

ВПЛИВ ІНТЕРАКТИВНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ НА ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНИХ ЯКОСТЕЙ СПЕЦІАЛІСТА

*І. В. Юрко, к. е. н., доцент; Л. В. Іржавська, асистент
ВНЗ Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі»*

Вища освіта на сучасному етапі розвитку України має значні проблеми, що негативно позначається на забезпеченні економіки держави кваліфікованими кадрами. Як результат за останні три роки значно збільшився відтік молодих талановитих випускників українських шкіл для продовження навчання за кордоном через втрату довіри до українських вишів. Головною причиною такої ситуації є використання в Україні «радянської» концептуальної і методичної моделі вищої освіти, яка склалася десь у кінці 60-х років минулого століття. Головною метою «радянської» методичної моделі є надання знань. Сьогодні ж ця методична модель не працездатна в результаті швидкостей інформаційного обміну, що багаторазово збільшуються.

Сучасна система освіти повинна не стільки давати знання, скільки формувати у студента алгоритми прийняття конкретних

рішень, розвивати навички взаємодії з сучасними інформаційним простором.

Як показало соціологічне опитування студентів старших курсів до основних проблем економічної освіти вони віднесли відірваність навчального матеріалу від реальної діяльності підприємств, занадто теоретизований матеріал більшості дисциплін, незнання практики господарської діяльності викладачами, недостатня кількість викладачів-практиків. Навчання в українських вишах спрямоване на процес, а не на результат: «Навчають як ходити на роботу, а не як заробляти гроші». Крім того студенти у своїх відповідях відмітили недостатню кількість в учбовому процесі ділових ігор, бізнес-симуляцій, кейсів про діючі підприємства і приватних підприємців.

Саме над рішенням відмічених проблем працює кафедра комерційної діяльності та підприємництва ПУЕТ.

У чому ж причина загального інтересу до інтерактивного навчання, до якого відносяться ділові ігри, кейси, бізнес-симуляції? Від традиційних методів навчання їх відрізняє такі особливості:

по-перше, при використанні інтерактивних методів процес навчання максимально наближений до реальної практичної діяльності керівників і фахівців;

по-друге, інтерактиви є ігровим методом навчання. Усі учасники гри виступають в певних ролях і приймають управлінські і комерційні рішення, виходячи із власних інтересів. А оскільки інтереси ролей не співпадають, то гравцям доводиться приймати рішення в конфліктній ситуації, що відповідає життєвій ситуації;

по-третє, інтерактиви є колективним методом навчання. Традиційні методи навчання зорієнтовані на індивідуальне заняття. У ділових іграх рішення приймається як індивідуально, так і колективно. Колективна думка формується як при захисті рішень власної групи, так і при критиці рішень інших груп;

по-четверте, в ділових іграх та бізнес-симуляціях складається визначений емоційний настрій гравців, який дає можливість істотно активізувати процес навчання;

по-п'яте, використання інтерактивних методів в найбільшій мірі сприяє тому, щоб «школа пам'яті» з її настановою на запам'ятовування учбового матеріалу поступалася місцем «школі мислення», формуючи дослідницький підхід до освоєння теоретичного матеріалу.

Таким чином, застосування лише традиційних методів навчання вже не відповідає вимогам сучасної освіти, оскільки не забезпечує достатньої стійкості та інваріантності отриманої інформації. Серед найважливіших проблем, що стоять перед викладачами вищої школи, – активізація навчального процесу, оптимальне поєднання класичних і сучасних методів навчання. Завдяки використанню новітніх технологій (Інтернет, веб-сторінка, мультимедійний проектор, ноутбук) можливим та доступним стає інтерактивне навчання спрямоване на формування професійних якостей спеціаліста.

ОРГАНІЗАЦІЙНІ АСПЕКТИ ПРОВЕДЕННЯ ВИРОБНИЧОЇ ПРАКТИКИ СТУДЕНТІВ

В. І. Місюкевич, к. е. н., доцент

ВНЗ Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі»

Виробнича практика – частина навчального процесу, яка передбачає зміцнення теоретичних знань в процесі оволодіння практичними навичками з обраної спеціальності. Вона поєднує в собі теоретичне і виробниче навчання. Виробнича практика є одним з обов'язкових елементів навчального процесу студентів ВНЗ. Регулюється виробнича практика для студентів вищих навчальних закладів Законом № 2984, «Положенням про проведення практики студентів вищих навчальних закладів України», затвердженим наказом Міністерства освіти України від 8 квітня 1993 р. за № 93 та навчальними планами вищих навчальних закладів. Забезпечувати проходження практики студентів зобов'язані навчальні заклади. Для цього вищі навчальні заклади укладають з підприємствами, організаціями, установами договір про проходження практики. Усі витрати на проходження практики студентів підприємству перераховує вищий навчальний